

fiskeRIBEtragtninger

MEDLEMSBLAD FOR RIBE SPORTSFISKERFORENING

7. ÅRGANG

NR. 1

1990

4

fiskeRIBetragninger

Medlemsblad for RIBE SPORTSFISKERFORENING

Redaktion: Holger Sørensen og informations-udvalget

Eftertryk, også i uddrag, kun med skriftlig tilladelse.

HVEM ER HVEM I RIBE SPORTSFISKERFORENING:

Formand: Bent Skjødt,
Gl. Avej 18, 6760 Ribe..... 75420990
Næstformand: Frank Grøn,
Svalevænget 5, 6760 Ribe..... 75421627
Kasserer: Holger Sørensen,
Plougsvadvej 35, 6683 Føvling..... 75435291
Bestyrelsesmedlem: K.E. Krautwald,
Bramdrupvej 26, 6000 Kolding..... 75568221
Bestyrelsesmedlem: Peter Thomsen,
Lærkevænget 13, 6760 Ribe..... 75420954
Bestyrelsesmedlem Bent Nissen,
Sp. Kirkevej 42, 2. 6700 Esbjerg. 75132538
Bestyrelsesmedlem Finn Silber,
Holmevej 10, 6760 Ribe..... 75424642
Supp: Knud E. Jensen,
Tornskadevænget 5, 6760 Ribe..... 75422296
Tilmelding af nye B-medlemmer:
B-grubben: Morten Dahl Hansen ... 75423609
Gyvelparken 29, 6760 Ribe

Konsulent for miljø- og udsætninger

i GRAM & RIBE Sportsfiskerforeninger,

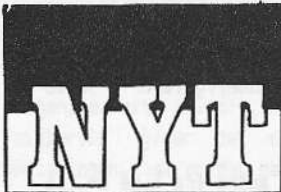
Bent Olsen, Højvej 4, 6510 Gram 74821550

Allan Jensen, Bredeslippe 3, Ribe 75410359

Andre, der daglig hjælper Bestyrelsen:

John Tosti, Esbjerg... 75122521 fiskerikontr.
Benned Hedegård, Ribe. ~~75423324~~ ---
Allan Dinesen, Ribe... 75424527 juniorafd.
Kim Nicolaisen, Ribe.. 75445667 ---
Peder Pedersen, Gram.. 74822880 form. i Gram

75411324

General forsamlingen

Endnu engang har RIBE SPORTSFISKERFORENING afholdt en livlig og debatrig generalforsamling.

På baggrund af mine indlæg i de seneste 2 numre af dette blad måtte jeg tage imod nogen kritik, og det er i sig selv et skridt i det rigtige retning, for kritik af skrevne ord er altid et forsøg på at gøre noget bedre.

Forslaget om udlændinges mulige optagelse som B-medlemmer fandt ingen tilslutning, og det fik Ugeavisen i Ribe en kedelig, men dog rimelig historie ud af.

Ligeledes blev forslaget om stop for udsætninger forkastet.

Forslagene om at rykke generalforsamlingen frem, og de deraf følgende forslag om ændring af visse datoer, blev vedtaget, og det samme gjaldt de 2 forslag vedrørende fangst af bækørreder i Nørreåen, hvor du næste år kun må fange tre stk. pr. dag, og hvor mindstemålet nu er 35 cm.

Antallet af fremmødte A-medlemmer var ikke stort bedre end ved tidligere i december afholdte generalforsamlinger, men det var dog, som om der var tilfredshed med at generalforsamlingen fremover holdes måske endog så tidligt som sidste weekend i oktober.

-----HOLGER-----

HOLGER

Som du ser, så står mit navn under de fleste af indlæggene i dette blad. Det er bestyrelsen, der har bestemt, at sådan skal det være, når det, jeg skriver ikke er forfattet af bestyrelsen, men er udtryk for min private mening.

-----HOLGER-----

FRIHED!
FRIHED!

Jeg har været B-medlem i mange år, og jeg har nu et nummer, der giver ret til oprykning her i 1990.

Jeg har imidlertid overvejet min situation mange gange, og jeg er egentlig hver gang kommet til samme resultat, nemlig at jeg ikke ønsker dette A-medlemsskab, og jeg vil gerne prøve at anskueliggøre min begrundelse.

Det er min fritid, det drejer sig om, og jeg kan ikke acceptere, at jeg ikke har min fulde frihed i min fritid. Hvordan kan i A-medlemmer vedtage, at jeg B-medlem højest må fange tre bækørreder på en dag og så endog på mindst 35 cm, UDEN at jeg overhovedet har mulighed for at stemme? Jeg vil bøje mig for en demokratisk flertalsbeslutning, hvor jeg selv deltager i, men det der praktiseres i Ribe Sportsfiskerforening er ikke demokrati.

I snakker så meget om nettene i Østeråen og om, hvor uretfærdigt det er, når disse netfiskere tager "jeres" fisk, og når samme fiskere gør det umuligt for jer og andre lystfiskere at fiske i Østeråen, jo, sandelig føler I jeres frihed truet, og det har I skam ret i.

Men hvad med at få fejlet en smule foran jeres egen dør.

Netfiskerne udelægger lystfiskermulighederne for alle andre fra Ribe by til Seem kirke, og I gør nøjagtig det samme fra Seem kirke til Gelsbro, for ingen af stederne er det muligt for en lystfisker at fiske, det ene sted kan han ikke komme til for net, det andet sted kan han ikke få et fiskekort, er det frihed?

Jeg kunne nu bare tage imod tilbudet om at blive A-medlem i 1990 og glemme alt om idealer, men det går ikke rigtigt, jeg har det skidt med at skulle begrænse andres frihed, og det ville jeg jo blive nødt til, hvis jeg var A-medlem.

Jeg vil slutte mit indlæg med en opfordring til Ribe Sportsfiskerforening. I er en forening, med gode fritidstilbud til mange mennesker, sæt friheden i højsædet, det fortjener vores dejlige hobby - LYSTFISKERI.

-----Brian-----

En bemærkning hertil!

Reglerne om fangstbegrænsning og størrelser på bækørreder fra Nørreåen er demokratisk vedtaget på foreningens generalforsamling.

Herudover taler artiklen for sig selv.

-----Bent Skjædt-----

"SPORTSFISKEREN"

Så kom det. Efter mange forskelligartede forsøg er "SPORTSFISKEREN" nu obligatorisk medlemsblad for alle, der er medlem af en forening, der er tilknyttet Danmarks Sportsfiskerforbund.

Næstsidste forsøg på noget smart fra DSFs side var, at alle skulle betale uanset hvor mange foreninger, de var medlem i. Der findes lystfiskere, der er medlem i måske op til 5 - 6 foreninger, og det ville så betyde, at disse mennesker skulle betale 5 - 6 blade, men kun have eet eksemplar tilsendt. Hertil kommer, at det ofte er de ivrigste medlemmer, der både har kone og børn tilmeldt i en eller flere foreninger, og det indebærer, at nogle lystfiskerfamilier ville komme til at betale måske 12 x de 60,- kr, der er tale om.

Heldigvis er det ikke alt, en kongres sluger råt, så der måtte et andet forslag på bordet, og det blev så, at du får et blad, og at du betaler de 60,- kr gennem hver sportsfiskerforening, du er medlem af, men at DSF returnerer pengene direkte til dig, hvis du har betalt gennem flere foreninger. Imidlertid giver det også problemer, for hvis DSF skal kunne klare sorteringen, så er det ganske nødvendigt, at du bruger samme navn, adr. m.m. i alle foreningerne.

EKS.

Hvis du hedder Hans Peter Nielsen
Så kunne du jo hos os hedde Hans Nielsen
og hos Sydvestjydsk Peter Nielsen
og i Vejle Hans Peter Nielsen
og måske i Wøjens H. P. Nielsen

Du ville så risikere at komme til at betale for 4 blade, for DSF skal jo ikke ligefrem sidde og gætte sig frem til, hvem der er hvem.

I samme forbindelse er det også vigtigt, at din adresse er stavet ens.

Sidst i januar 1990 får du dit nye RSF medlemskort tilsendt, og her kan du se, om dit navn og din adresse er som de bør være.

-----HOLGER-----

★ EXTRA

TATTEKORT

På generalforsamlingen blev der fremsat ønske om at medlemmernes ægtefæller MKK skulle kunne få et tattekort under forudsætning af, at de pågældende kun ville udøve denne specielle form for fiskeri.

Nu er det sådan, at chancen for at fange andet end ål på en tat, er meget små, måske en skalle eller en aborre, men ikke laks og havørreder.

På denne baggrund må man dels kalde ønsket rimeligt, dels finde ud af, hvad det indebærer, og hvordan det kan praktiseres.

Det indebærer, at de pågældende IKKE kan være medlem af foreningen, for så skal vi betale kontingent og blad til DSF og til Sammenslutningen, og det gør det hele alt for dyrt, og så indebærer det, at den anden ægtefælle SKAL være A- eller B-medlem i Ribe Sportsfiskerforening.

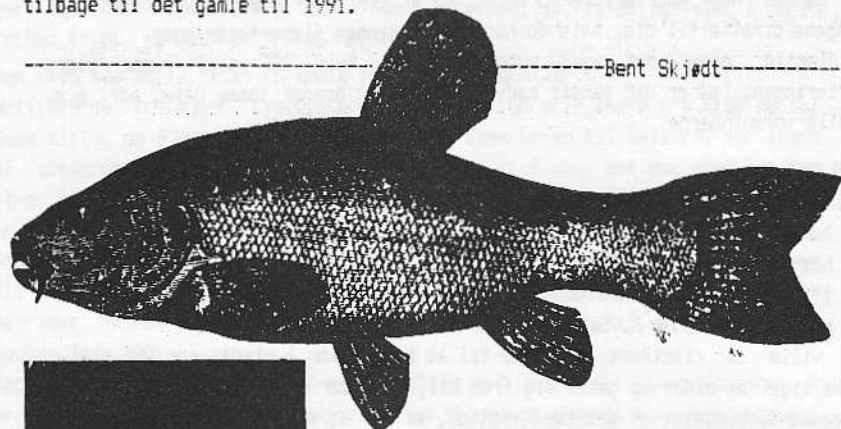
Det gøres på den måde, at hvis du ønsker, at din ægtefælle skal have et tattekort, så skriver du til foreningen og meddeler dette. Men husk, at hvis din ægtefælle er A-medlem og frasiger sig dette for at nøjes med tattekortet, så kan A-kortet IKKE fås igen senere.

Prisen har jo ikke den helt store betydning for foreningen, men for det enkelte medlem betyder det sikkert noget, og derfor er prisen for 1990 fastsat til 100,- kr.

Det er umuligt at gætte på, hvad der vil ske fremover, men skulle der vise sig uovervindelige problemer med tattekortene, vil alt blive ført tilbage til det gamle til 1991.

-----Bent Skjødt-----

NYT

KONTINGENT 1990

Der var en advarsel om stigende kontingent i det blad du fik i oktober, men at det skulle stige som det du her kan læse, var egentligt ikke forudset, men det ser ud til at være nødvendigt.

Der er ca-stigning i kontingentet til såvel DSF, Sammenslutningens og Amtskredsen på tilsammen ca 25 kr. Der er "SPORTSFISKEREN" med 60 kr. Udsættelserne har vi ikke gjort for meget ved i 1989, så her kommer nok også en snes kr, og så er der jo Nerreaen, som vi håber at få flere kontrakter på hos de lodsejere, vi søger kontakt med i øjeblikket. Dette vil nok betyde noget med ca 30 kr. Alt i alt 135,- kr pr medlem.

Kontingentet for 1990 bliver:

A-seniorer.....	750,- kr = + 100,-
Tattekort til ægtefæller	100,- kr ny
A-juniorer	320,- kr = + 100,-
A-seniorer oprykkere	1095,- kr
A-juniorer oprykkere	450,- kr

B-seniorer.....	400,- kr = + 190,-
Tattekort til ægtefæller	100,- kr ny
B-juniorer.....	175,- kr = + 75,-

B-seniorer har fået størst stigning. Vi mener dette er rimeligt ud fra vurderingen, at de kan fiske i ca 85% af vort fiskevand.

Disse stigninger vil ikke helt dække stigningen i foreningens udgifter, men bestyrelsen mener, at de evt. manglende kan tages fra formuen

Når I vurderer stigningen, skal de 60 kr til "sportsfiskeren" fratrækkes, før man kan se den reelle stigning.

Opmærksomme læsere vil sikkert se, at der ikke er 50% tillæg til oprykkerne i forhold til A-kontingentet, det skyldes, at oprykkerne jo ikke skal betale oprykningsbeløb af bladet til DSF.

Det er desværre blevet endnu dyrere at være medlem i RSF, men der er egentligt ikke noget at gøre ved det - jo, smil og betal, og hvis så det vil regne en del mere i 1990, så er det sikkert pengene værd.

-----HOLGER-----

KOMMENTAR

Jeg traf et af vore ældre A-medlemmer og snakkede lidt kontingent med ham. Han var jæger, og han kunne egentlig ikke forstå, at jeg syntes, at vore fiskekort var dyre. Han fortalte, at jægere ofte betaler flere tusinde kroner bare for en 30 - 40 tønder land, og jægerens udstyr og transport er jo af samme omfang som lystfiskernes, så hvis man da ellers kan sammenligne jægere og lystfiskere, så måtte jeg give manden ret.

-----HOLGER-----

DEBAT

ØSTERÅEN (igen)

Problembarnet, som ikke er vort, men som vi gerne - meget gerne - så en fornuftig løsning på.

For de, der ikke ved det i forvejen, skal lige nævnes, at efter en gammel kongelig forordning er det tilladt borgerne i Ribe by samt en stor del af Ribes opland at fiske på strækningen fra Ribe by til nedenfor Seem Kirke. Det drejer sig skønsmæssigt om 20.000 mennesker, måske endog lidt over, så der kunne godt blive trængsel, hvis alle disse mennesker ville gøre brug af deres rettighed.

Uanset hvordan man tolker de gamle regler, så står der naturligvis ikke et ord om forbud mod nedgarn; nedgarn var ikke opfundet dengang, og den dengangværende befolkning var vel ca. 30 - 40% af det nuværende, og så var det der med fritid heller ikke opfundet dengang, altså var der ikke nogen grund til at lave det store regelsæt for borgernes fiskeri dengang.

Jeg har ladet mig fortælle, at der skulle være en regel, der gav byens første mand (i dag borgmesteren) ret til den første ruse (eller redskab) og derefter andre højerestående borgere o.s.v.

Det mest interessante ved dette er udtrykket "den første", for det må samtidig oversættes til "den første og eneste", og her er lige netop et af de helt gale ting i amatørfiskernes opfattelse af deres rettigheder.

Tilbage til de 20.000, der må fiske i Østeråen.

For at sige det ganske præcist, så er der ca 40, der med deres garn forhindrer de andre 19.960 i at udøve deres rettigheder. Men ikke nok med det. Vi andre har det jo med at tage lidt hensyn til hinanden, og når vi forlader åen, kan det selvfølgelig ærgre os, hvis en konkurent lige snupper en fisk, vi har set, men vi spærrer ikke for andres fiskeri, når vi ikke er ved åen.

Nedgarnene står og spærrer for enhver form for stangfiskeri. Om ejeren af garnene ligger hjemme og sover, er på arbejde eller foretager sig hvad som helst, er ligegyldigt, han spærrer for, at en anden kan udøve en hobby, som han har ret til, og det må have en ende.

Set med vore øjne er det selvfølgelig også galt, at man er så ivrig med at høste, når man overhovedet ikke er med, når der skal sås.

Vore udsætninger ligger på over 100,- kr for hver af vore ca 700 medlemmer, og hertil kommer et enormt avls- og udsætningsarbejde, hvor et halvt hundrede Gram og Ribemedlemmer hver ofrer fra 25 og op til flere hundrede timers arbejde årligt. Pengeværdien af dette arbejde overstiger sikkert udsætningsudgifterne, men de, der udfører arbejdet ser ud til at gøre det med glæde. Det er surt, når man ved, at en meget væsentlig del af arbejdet og penge går direkte i nogle lommer, der end ikke har været med til at holde fingrene varme, medens fiskene blev fanget.

Amatørfiskerne påstår, at de da gerne vil snakke eller forhandle. Om hvad da??? Vort mål er ikke så svært at definere: ALLE nedgarn væk fra ferske vande. Alt andet er uacceptabelt. En Aleruse med indbyggerne odderrist vil vi kunne gå med til. Hvordan man vil bære sig ad med at komme til ruserne vil vi ikke blande os i.

Jeg har tidligere omtalt foreningens renomé, og på østeråområdet vil dette renomé komme til at spille ind. Vi ved selvfølgelig, at vi ikke vil gøre noget som helst for at "overtage" rettighederne i Østeråen, men nogle tror det modsatte. Vi ved, at der kan optages nye medlemmer fra dag til dag, men mange tror det modsatte. Og selv om man forklarer, at man er kasserer i foreningen, så tror de stadig det, de vil tro.

Jeg vil foreslå, at vi - alle foreningens medlemmer- gør en indsats for at forklare Ribe bys borgere, at vor forening endog forsvare borgernes rettigheder og ønsker den bevaret, så alle kan komme ud med en fiskestang, samt at enhver dansker kan blive B-medlemme med ret til at fiske i ca 95% af foreningens fiskevand ved at ringe til Morten Dahl Hansen.

Jeg er sikker på, at et godt forhold til netop Ribe bys borgere, er værdifuldt for foreningens arbejde fremover, og jeg er lige så sikker på, at det er til Ribe bys borgeres fordel at være på vor side, for når alt kommer til alt, så er det, vi ønsker, at stykket fra Ribe by til Seem Kirke kan blive et lystfiskerområde, hvor alle 20.000 kan komme til at fiske med stang og line og som vi fra Ribe Sportsfiskerforening side kan betragte som en ligesindet naboforening.

Men fiskemetoderne skal være stang, hjul og agn.

-----HOLGER-----

★ EXTRA

3 meter zonen!!

Som nogle vil huske, så har jeg skrevet om nævnte zone, og der kom en del telefonsnak om emnet samt eet brev.

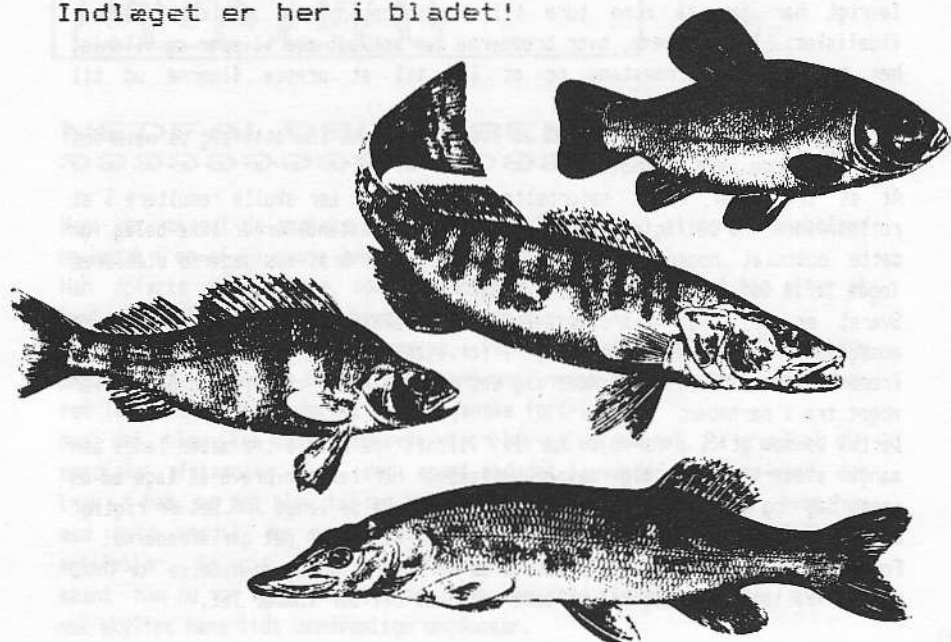
Dette brev har ikke været at læse her i bladet, og det skyldes, at forfatteren ifølge sin underskrift hed O. Bendix og et medlem med dette navn findes ikke i foreningens kartotek. Derfor blev brevet lagt til side, men da O. Bendix ikke kunne læse sit indlæg i bladet sendte han et - skal vi sige ikke særligt pænt brev til bestyrelsen, og for nu at bidrage til det i forvejen halvårlige ry RSF har, så har samme O. Bendix offentliggjort sit klagebrev i Ugeavisen i Ribe.

Jeg har set godt efter i kartoteket endnu engang, men en O. Bendix findes ikke som medlem i RSF.

Jeg har derefter spurgt om der var nogle, der kendte manden, for han skriver at han har været a-medlem i 6 år, og minsanten, om der ikke var medlemmer, der mente at vide, at det er den samme person, som i kartoteket hedder Ole B. Christiansen.

Det var svært at gætte, men OK, jeg burde nok have brugt et par af mine fritimer på sagen, men hvad skulle jeg lede efter.

Indlægget er her i bladet!

OS FISKERE

"TRE METER
NATURPARK
LANGS VORE ÅER!"

I det udmærkede medlemsblad "fiskeRIBetragt-ninger" nr. 2 1989 læser jeg et indlæg af redaktøren "3 meter zone" og møder her nogle besynderlige betragtninger, som oven ikøbet udtales på den samlede medlemsskares vegne. Redaktøren ønsker nemlig at berolige lodsejerne og giver udtryk for, at ideen om en tre meter bred zone langs åerne ikke er noget vi lystfiskere bryder os om. Og det gør vi ikke fordi:

- 1) "at de allerdygtigste af vore fluefiskere vil-
le fange flere buske end havørreder..."
- 2) "... (de) tre meter (ville) blive et paradys
for rotter og lign..."
- 3) "... landbrugets værste skadedyr ville ... få
uædne muligheder for at overleve..."

For det første er fluefiskeriet oprindeligt og til dels endnu baseret på at der i økosystemet er insekter som udvikler sig naturligt og som kan imiteres. Disse insekter er afhængige af buske og træer - kort sagt et "vildnis". Det er derfor i fluefiskernes egen interesse at der findes MASSER af buske og træer langs åen.

Iøvrigt har jeg på mine ture til Nordnorge oplevet et meget udbredt fluefiskeri langs elvene, hvor bredderne var beklædt med klipper og vildnis, her bruger man spinnestang og et lod til at presse fluerne ud til standpladserne.

For mig er der ingen tvivl om at lystfiskerne må indrette sig på naturens betingelser og ikke omvendt.

At et tre meter bredt naturbælte langs vore åer skulle resultere i et rotteparadis må betragtes som en ikke-fagmands påstand. Der er ikke belæg for dette postulat nogen steder. Skulle de bæltet af krat som jægerne etablerer (også langs åer) være de rene rotteøder?

Svaret er nej! For husrotten lever ikke sådanne steder. Det gør derimod mosegrisen - men den kan vi jo i forvejen betragte langs åen ved mærkets frembrud uden at der befinder sig det mindste krat, vildnis, en busk eller noget træ i nærheden.

Dertil kommer at vi i forvejen har et "vildnis" på op til tre meter langs åen mange steder - lad mig nævne Nørreåen. Her kan man prøve at tage ud en sommerdag og opleve et flere meter højt plantebælte langs åen. Det er rigtigt at fluegrejet ikke rigtigt kommer til sin ret her - men det gør ørrederne!

For mig er denne naturlige plantevækst en udfordring og en nydelse for hvad man har måttet kæmpe sig til er mere værd end det der kommer let.

Skadedyrsproblemet er nok heller ikke så enkelt som redaktøren vil gøre det til for hvad er skadedyr egentlig? Det der for bondemanden er et "skadedyr" er for ærreden MAD????!!!

Og så viser al erfaring at får man et år med flere insekter, så er naturen så viselig indrettet at svalerne m.fl. også fodrer flere unger op.

Økologi er en svær ting at få forstand på - men det viser sig at naturen har de fleste svar selv! Så tre meter naturpark langs åerne ville næppe skade nogen. Tværtimod ville lystfiskerne få brugt nogle flere kræfter og dels ville den æstetiske nydelse ved åen stige. For som det er idag med bare marker, hvor de mange lystfiskere (ofte for hver 10 - 15 m.) står klart markeret derudad som alt for store markerstolper - ja, da for os der fisker for naturoplevelsen nærmest klaustrofobi.

Til slut. Jeg synes der er kedeligt, hvis vi lystfiskere vælger at indtage de næmme holdninger blot for at takkes erhvervsinteresser langs åen. Det er lystfiskerorganisationernes moralske pligt at tage naturens parti også selvom det koster....det er klart billigst i det lange løb.

Hvis ikke for andre så for vore børns skyld!

-----O. BENDIX-----

BESKRIV- ELSER

NEDFALDSLAKSEN.

~~~~~

Han var blandt de smålaks, der som forsøg blev købt i et nordisk naboland og udsat i en af de store åer, der munder ud i Vadehavet.

Han opførte sig ganske, som det ventedes af ham, nemlig, at han efter et kort ophold i åen, tog til havs for at æde sig fed og god.

Det var let gjort, da spisekammeret i Vadehavet var fyldt op med bare gode sager, og de små rejer blev straks hans yndlingsspise, ikke sært, da de var ret lette at fange og dertil smagte ganske fortrinligt.

Men det blev ikke bare Vadehavet, der blev spisekammeret. På grund af sin nordiske afstamning, var der andet end det lavvandede og lune vand, der trak i ham, og det blev til en lang tur langs den jyske vestkyst, hvor han med held undgik de mange nedgarn, der til gengæld todede slæmt i hans artsfæller. Så gik turen over Skagerak op til den svenske vestkyst, og skønt han nu var mere end fire år, blev han ikke rigtig kønsmoden, hvilket nok skyltes hans lidt usædvanlige ungdomsår.

Trods dette forhold stak han dog lige næsen indenfor i en af de små vestvendte vandløb; der var et eller andet, der trak i ham, og han nød da også synet af de søde små laksepiger, han traf der, uden han dog blandede sig i det, de foretog sig med hanlaksene - store som små - som svirrede om pigerne, for til sidst, sammen med disse, at gøre en sitrende indsats for at sikre den ædle laksestamme. Da den lille elv kun var tilgængelig sent på året, når dagsregn og ellers kraftige efterårsbyger havde givet tilstrækkelig vandmængde til, at laksen kunne gå op, så han blev forskånet for at stifte bekendtskab med sportsfiskernes farlige grejer - fiskesæsonen var simpelthen forbi, inden han kunne gå på elven.

Efter det korte besøg hos svenskerne gik turen videre nordpå til de norske kyster. Appetitten fejlede ikke noget, og efterhånden blev han en meget flot og velbygget laks, der nok kunne fryde ethvert lystfiskerhjerter.

Fem år gammel nåede han sent på sommeren til Hælvén, der munder ud på Jæren. Denne er en typisk flodelv, og mange gange sker der det, at regnen først kommer fjorten dage inden fiskesæsonen slutter.

Han havde kredset omkring munden i flere uger, og havde da flere gange set andre laks blive hevet på land. Det var ikke just sportsfiskere, der gjorde indhug i laksene, betegnelsen madfiskere, for ikke at sige rov fiskere, er nok mere rigtigt, for grejet, der brugtes, var tunge skeer og pirke forsynet med enorme kroge i enden, og det var kun få af lakse-ne, der var kroget på regulær vis, de allerfleste var kroget alle mulige -og umulige- steder på kroppen. Dette kunne lade sig gøre, fordi der var virkelig mange fisk på pladsen.

Han undgik dog dette utiltalende bekendtskab, og da regnen endelig kom sidst i august, gik han en mørk og stormfuld nat op i elven i selskab med masser af andre laks. De standsede i et dejligt dybt høl langt fra havet, og de kom her til hægterne efter den anstrengende tur. Regnen holdt op, og elven faldt hurtigt, og så indfandt lystfiskerne sig! For nu var der store muligheder for fast fisk, og mange mærkværdige ting blev serveret for laksene. Det var dog kun få, der lod sig friste, for der var ikke meget, der lignede det, som laksene plejede at fylde sig med. Vår ven var dog alligevel ved at komme galt afsted, og det skyltes kun, at det var en af de specielle "sportsfiskere", der absolut skal fange storlaks på supertynde liner, han var i klærene på, at han reddede livet. Linen sprang og efterlod en lakseflue i kæften på ham, men den lykkedes det ham dog snart at slippe af med, idet den havde sat sig i den anseelige krog, som underkæften efterhånden var blevet forsynet med.

Efter et par vredladne boringer i bundens rullesten drattede krogen af, og da der atter kom regn og elven steg, gik turen igen opover i selskab med de mange artsfæller fra hølen.

Uden besvær passeredes det lille stemmeværk, og så fordeler fiskene sig derfra og op til storfossen få hundrede meter længere oppe ad elven.

Det er rigtigt gydevand laksene nu er på, og laksen fra Vadehavet finder sig en fin plads og en dejlig laksekone, og brudesengen forsvares mod alle indtrængende, og da en bitte fisk kommer vimsende lige midt gennem

brudekammeret, netop som der skal gøres allermost haneben, farer han over den formastelige - og så glemmer han pludselig alt om haneben og brudeseng! For det var ikke en bitte fisk, der var kommet for nær! I stedet var det et stort lakseblink med solide kroge; den sad på en solid line, og i enden af fiskestangen var der en erfaren lakse-fisker, der sammen med et par andre af samme kaliber, var på fiskeri efter stænlaks.

Trods laksens anseelige størrelse, blev den uden alt for mange dikkedarer landet i det store fangstnet, anbragt i laksekassen og sendt til klækkehuset, der netop samme år var færdiggjort og udstyret med alt til faget henhørende.

Det var en rystende oplevelse, og det havde intet med ægte lakseelskov at gøre, da man med fast hånd strøg mælken af vor ven, og at han på denne måde var med til at sikre bestanden, kunne nok ikke formilde hans iltre laksesind.

Efter at have sundet sig i et par uger i det store, rustfrie bassin i klækkehuset slippes han atter ud i elven, og vi forlader ham for et stykke tid.—

Hvordan han klarer at komme til havs igen, og hvorfor han atter vender tilbage til Vadehavet, ja, hvem ved det?

Men atter er han tilbage i sit spisekammer fra barndommen, og nu minder han ikke meget om den lille smolt, der for år tilbage tog nordpå.

Han måler langt over en meter nu, og vægten er over de tyve kilo, altså en rigtig ~~dræmel~~laks.

Da safterne atter stiger i ham, vælger han Ribe å, og han klarer zig-zagturen mellem de mange garn og ruser, som erhvervsfiskeren, på det yderste stykke af åen, har eneret på at sætte.

Selv den vanskelige passage gennem Ribe by klarer han takket være den gode vandføring, men da han passerer slusen ved Skibbroen, og der i springet viser sin prægtige krop, da får han næsten benene til at ryste under en af de garvede Ribefiskere, der tilfældigvis var stoppet op ved slusen for at se, om der var fisk på træk.

Ved et mærkeligt træf, skal de to mødes igen under ganske andre omstændigheder.

Det bør nævnes, at kæpelaksen, som det virkelig var nu, havde held til at vippe en nedgarnsfisker i åen ret øst for byen, og derfor bør have vor fulde sympati. De nærmere omstændigheder kendes ikke, men rygterne gik!

Da han derefter når op, hvor Bels å og Flads å mødes, stopper han op. Ved et af naturens uforklarlige luner træffer han nemlig der en dejlig laksefrøken, der strutter både for og bag, og hun får hele hans opmærksomhed. Åen har nemlig kun ganske få laks på opgang, det er især havørreder, åen er kendt for. Den smukke laksefrøken bestemmer sig for Flads å, og den store hanlaks følger gladelig med. Åen har dybe høller med fine stryg imellem med masser af god gydebund, og parret træffer da enkelte af de små udsatte laks, som sportsfiskerne håber vil skabe en mere fast laksebestand i åsystemet.

Trods hans enorme størrelse er der ingen, der ser ham, men åletatterne fortæller godt nok om nogle kæmpeplask efter et fiskespring, og snakken går, men ingen kommer i kontakt med ham.

Hvor der blev gydet, og hvad der kom ud af det vides ikke, men det udmarvede den store, gamle laks ret alvorligt, ikke sært; gamle mænd og frøkner er nok ikke den ideelle kombination!

Sidst på vinteren finder vi ham ved et gamle stemmeværk på vej mod havet. Han er et stykt syn nu med den enorme købekrog, kroppen mager som et brødt og med pletter af svamp omkring den flossede hale.

På præmieredagen den første april er vores bekendte fra Ribe, der havde set ham ved slusen, på fiskeri netop ved det gamle stemmeværk.

Mc. Cloud - fiskerens kælenavn ved åen - der skyldes hans umiskendelige lighed med TV-helten, plasserede sit blink ved pælen, hvor han af erfaring vidste, at der godt kunne stå en af de store opgangshavørreder allerede første april.

Og ganske rigtigt, der var fast fisk! Men det fæltes ikke som en vægtig opganger, det blev kun til roligt sejtrækkeri, og det endte, som det måtte, laksen kom på land.

Mange tanker var gået gennems hovedet på Mc. Cloud under fighten, for han havde jo fået et glimt af laksens lange krop, og det lignede intet af, hvad han tidligere havde været udsat for - så lange fisk pik der jo overhovedet ikke i åen!

Som sagt - nedfaldsfisken kom på land - og at det var en nedfaldsfisk, kunne der ikke herske tvivl om med det udseende! Den mindede ikke meget om den pragtlaks, der mange måneder tidligere havde passeret slusen i Ribe, og hvor Mc. Cloud første gang hilste på fisken, for han var ikke i tvivl, det måtte være den samme fisk, selv om han denne gang ikke havde vurderet den til at måle 1 meter og 25 cm. Det viste båndet nemlig nu - men vægten! Den burde have været 22 - 23 kg. - hvad den jo vitterlig var ved opgangen, men nu var den vel bare en 5 - 6 kg.

Efter at fisken var målt og vægten vurderet på slump blev laksen befriet for krogen og varsomt genudsat i åen.

Mc. Cloud lettede på hatten, da laksen langsom fandt balancen og forsvandt - for altid!

Om han nåede til havs og der blev et let bytte for sælerne, eller om han simpelthen døde af ælde og livslede - hvem ved?

Et er sikkert, han nåede aldrig at vende tilbage til det ferske vand igen. Kan kun ønske - god rejse, gamle ven, til dine evige jagtmarker, gid de må være fyldte med fede rejser og smukke laksedamer!

Historien har været at læse i "SPORTSFISKEREN", men det er jo ikke alle, der har dette blad, så her var den.

Selv om du sikkert undrer dig, så er de 125 ca skam rigtig læst - tænk hvis netop du havde fanget den ca et halvt år før?????

DEBAT

LIDT OM DYR!

Hvornår og hvorfor er et bestemt dyr et skadedyr og hvornår ikke.

Ved denne årstid køber vi danskere julestjerner i lange baner, og samtidig skulle efter sigende de almindelige spanioler betragte samme plante som ukrut.

Kålorme er jo ikke rare i grønkålene, men sommerfuglene synes vi er pene, og hvis så de der larver ikke bliver for mange, så accepterer vi skaderne og får glæden af sommerfuglene.

Om foråret er der ofte angreb af stankelben i kornmarkerne, og i værste fald, er der tale om, at man kan finde fra 10 og opad pr. kvadratmeter.

Der findes et andet godt eksempel, der har det pussige navn glimmerbæsser. Det er de små sorte insekter, man især får på sig, hvis man har gult tøj på, og denne art er særlig talrig når rapsmarkerne er gule.

Fælles for de to arter er, at der er et ulige forhold mellem deres levevilkår og deres naturlige fjender, og så er det man sprøjter gift på afgrøderne.

Vi ved jo godt, at når man bruger gift, så slår man både venner og fjender ihjel. For glimmerbæssernes vedkommende er det nok de mange marker med raps, der har givet dette insekt de utroligt gode muligheder, som den har nu.

Hvis man ser film fra Afrikas sletter, hvor der jo bl.a. er løver, kunne man spørge, om løven er et skadedyr, og man vil sagtens kunne forsvare et nej.

Som bekendt lever der mange forskellige dyrearter i løvens naboskab. Der er hjorte, zebraer og mange andre. Disse "byttedyr" formerer sig med eet stik afkom om året. Løverne formerer sig meget anderledes, og her er kuld på fra 2 til 6 unger det normale. Hvis man rent talmæssigt regnede ud på, hvordan antallet af dyr i de forskellige arter ville udvikle sig, så ville løverne snart blive i overtal, men de faktiske forhold viser noget ganske andet. De viser to ting: At det er "farligere" at være løveunge end det er at være zebraunge, og at det er meget farligt at være angriber.

Der findes eksempler på, at en lille og tilsyneladende uskadelig hvepseart kan bruges til at holde et dyr i ave, som ødelægger majs. Det er nogen med snylttere, der lægger eg i den skadevoldende larve, der derved dør.

Men hverken majs eller hveps hører til her i Danmark som naturplante.

Det er indviklet det her. Skadedyr må kort og godt kunne omfattes af betegnelsen: Dyr, der i et område findes i et uforholdsvist stort antal. Et godt eksempel er fluerne i en stald, og her er årsagen at levevilkårene for en flue er helt i top i kraft af varme og føde, og desuden er fjenderne få eller ingen.

På den anden side må man jo ikke slå en juleflue ihjel, eller må man?
Er en rotte et skadedyr? Ja, selvfølgelig ville de fleste svare, men er det nu også rigtigt? Er rotterne kun skadevoldere? OK, de er ikke just kønne, og de roder i hvad som helst, så de er u-humske, og de er formentlig smittebærere i uhyggelig omfang, men sammen med en gruppe af næste ligeså upopulære dyr er de naturens skraldemænd, og dem er der virkelig god brug for i nutiden.

Disse skraldemænd fjerner f. eks. alle de trafikdræbte dyr - pindsvin, gråspurve, harer og andet småkryb - og det ville være meget kedeligt for os mennesker, hvis vi skulle til at rydde op efter os eller til at lære at leve med stanken fra odslerne. Det var bare eet eksempel.

Men uanset det gavnlige, så vil jeg mene, at rotter er skadedyr, hvis de kommer ind i mit hus for at gøre rent.

Der findes fiskere, der på det nærmeste synes, at gedden er et skadedyr. Det påstås også at i Sverrig står gedden i højere kurs en havørrederne, så hvem ved, om svenskerne synes at havørreden er et skadedyr.

Som oftest er det menneskene, der har blandet sig i naturens ballance og derved skabt "skade-dyrenes" forbedrede livsbetingelser, og selv om det også påstås, at menneskets udvikling er en naturlig ting, så er der også dem, der vil vove at påstå det modsatte. Er mennesket Jordens værste skadedyr?

Det er under alle omstændigheder menneskene, der har skabt begrebet skadedyr. Fra naturens side er det utopisk at anvende denne betegnelse, for det er menneskenes trang til mere, der afgør, om et dyr er skadedyr, og uanset om man kan lide det eller ej, så er vi mennesker sådan, at de der har magt til i det mindste at bremse den kedelige udvikling i stedet fremskynder den, og så kan personer som foreningens medlemmer - mig selv incl. - få lov til at bjæffe lidt i bl.a. blade som dette.

Jeg har nu og da opfordret til at vælge de rigtige, når der er valg. Jeg er faktisk bange for, at det end ikke nytter er tådel, hvis man fandt de helt rigtige, for magt har en utrolig virkning på mennesker. Egoisme er ordet, og der bor en af arten i hver af os, og så længe vi ikke har så meget at skulle have sagt, kan vi saktens holde ham i ave, men når chancen er der, så er han der - selv i mig og dig!

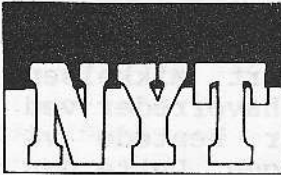
-----Holger-----

ULOVLT FISKERI!

Jeg blev ringet op forleden aften. En mand fortalte, at han kom nede fra Midtøllen i Ribe. Der stod en 7-8 unge mennesker med skarpe lygter og store net, og de fangede havørreder, der var på vej mod gydepladserne.

Jeg kørte med det samme til byen og foretog kontrol alle 4 steder, hvor sådant "fiskeri" kunne være muligt.

Der var intet unormalt at se eller finde—men jeg vil opfordre alle medlemmer til, hvis de ser noget ulovligt, ligeegyldigt hvor, så ring til et bestyrelsesmedlem eller en af vore kontrollører.

Fangst af havørreder- og laksemoderfisk til strygning.

I efteråret 88 fik vi en aftale med Gert og Vagn Mikkelsen om, i sommeren 1989, at få levende laks og havørreder til opbevaring og senere strygning.

De første laks kom som forventet i juli måned. Fiskene var på dette tidspunkt sølvblanke med løse skæl, og desværre også meget sarte. Fangsten og transporten beskadede dem så meget at de mistede 15-25 % af skælene, de døde alle 1-2 døgn efter udsætningen i kanalen. Først sidst i juli havde laksene så faste skæl at de tålte transporten, men så dukkede et nyt problem op, nemlig skimmel og en sygdom som vi dianosticerede som den hos dambruger frygtede bakteriesygdom funkolose.

Skimmel er meget alvorlig om sommeren, i modsætning til om vinteren. Det viste sig at angrebet fisk dør efter 3-5 dage, hvis behandling ikke indledes senest 1-2 dage efter at udbrud er konstateret.

Funkolose var et meget større problem, alle fisk døde af denne sygdom efter 6-7 dage. Vi meddelte Mikkelsen, at vi af etiske grunde ikke ville modtage flere laks før dette problem var løst. Det er vel unødvendigt at fortælle at vi var ved at tage mødet, men så fik vi opsnuset at forsøgsdambruget i Brøns har haft gode erfaringer med at give fiskene en injektion med et bredspektert antibiotika. Dette blev forsøgt med et par fisk og resultatet viste sig omgående, en dødelighed på 100 % forvandles til en overlevelse på 100 %. Herefter følte vi os rustet til at modtage alle de laks der kunne fremskaffes, men desværre var lakseopgangen næsten stoppet, vi fik kun yderligere 4 laks.

I september fik vi af Gert Mikkelsen tilbud om at afhente store havørreder ved Kammerlusen, i ca. 4 uger hentede vi således fisk 1-2 gange om ugen. Dette gav ialt 33 hunner, 63 cm. i gennemsnit og 16 hanner, 74 cm. i gennemsnit.

Opgangen i Fladså har været meget påvirket af den lave vandstand, på den første elfisketur d. 14 oktober blev der kun fanget 2 laks, som iøvrigt var beskadet af grødeskæren, og døde kort tid efter. Den anden og tredje elfisketur d. 11 og 25 november gav godt med fisk, ialt 30 havørreder og 3 laks. Fra trappen i Gram kommer der 1 havørred (72 cm.) og 1 laks.

Hvis vi således skal gøre status for 1989, så har vi fået ialt 80 havørreder 54 hunner og 26 hanner i den helt rigtige størrelse. Flere af fiskene er nogle virkelige basser på 85-92 cm. En glædelig overaskelse var at ca. 10 % af fiskene mangler fedtfinnen, dvs. at de er mundingsudsat i april 1986 eller 1987, de største af disse fisk er 75-80 cm. med en vægt på 5-7 kilo

Med dette førsteklasses avlsmateriale har vi havørreder nok til at opfylde udsætningsplanen i 1990, og vi har fået værdifuld erfaring med at opbevare blanke laks, således at vi i 1990 forhåbelig vil være forskånet for de problemer vi havde i år.

På nuværende tidspunkt (11 dec.) er 35-40 % af fiskene strøget, de har givet ca. 75.000 æg. Vores mål er 200.000 æg.

LAKSEFONDEN ved
Hans-Jørgen, Kristian og Allan

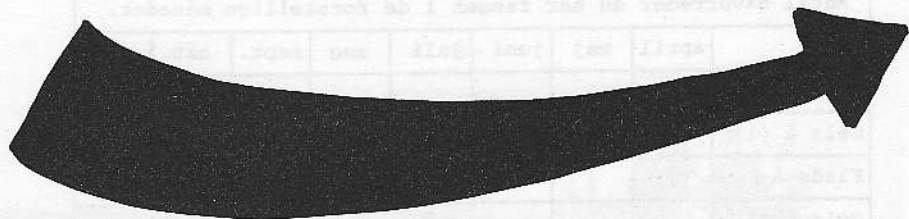
FANGSTRAPPORT 1989

Af Allan R. Jensen.

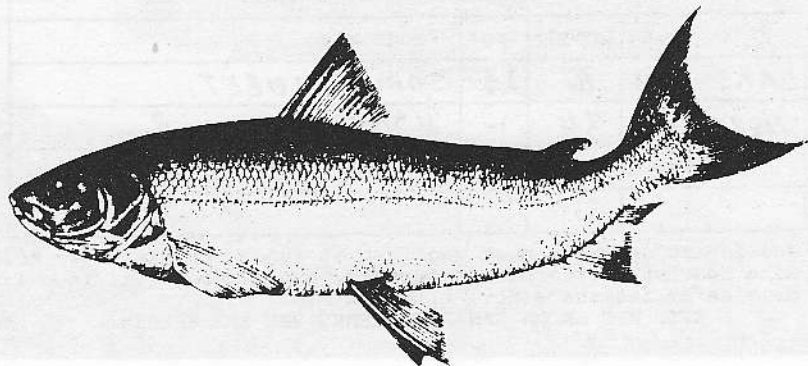
Fangstrapporten for 1989 er trykt på bagsiden af Giro-indbetalingskortet for 1990. Den er mere detaljeret end den plejer, men udfyldes let ved at notere antallet af havørreder fanget i de forskellige størrelsesgrupper og måneder.

Eks. A-medlem Frede Fiskefanger fangede i 1989 14 havørreder, en laks og en snabel, han udfylder sin fangstrapport på følgende måde:

Frede Fiskefangers fangstrapport.

-SE NÆSTE SIDE!!!

FANGSTRAPPORT - RIBE SPORTSFISKERFORENING

INGEN FANGST SIDSTE SÆSON (sæt kryds) .....

Fordelt på 6 størrelsesgrupper noterer du i første tabel det totale antal havørreder du har fanget sidste sæson. Ved fisk større end 75 cm. angives længden i cm. I anden tabel noterer du, i hvilke måneder du har fanget havørrederne nævnt i første tabel.

Bemærk: Ribe Å..... Varming sø til sammenløbet.
 Gels Å (1)... sammenløbet til Gelsbro dambrug.
 Flads Å..... sammenløbet til Fole dambrug.
 Gels Å (2)... Gelsbro til Immervad bro.

Antal fangne havørreder i størrelsesgrupper. (for fisk større end 75 cm. angives længden.)						
Længden cm.	40-50	50-60	60-65	65-70	70-75	Større end 75 cm.
Ribe Å			1	1		
Gels Å (1)		1	8	2		77 cm
Flads Å						
Gels Å (2)						
Hjortvad Å						

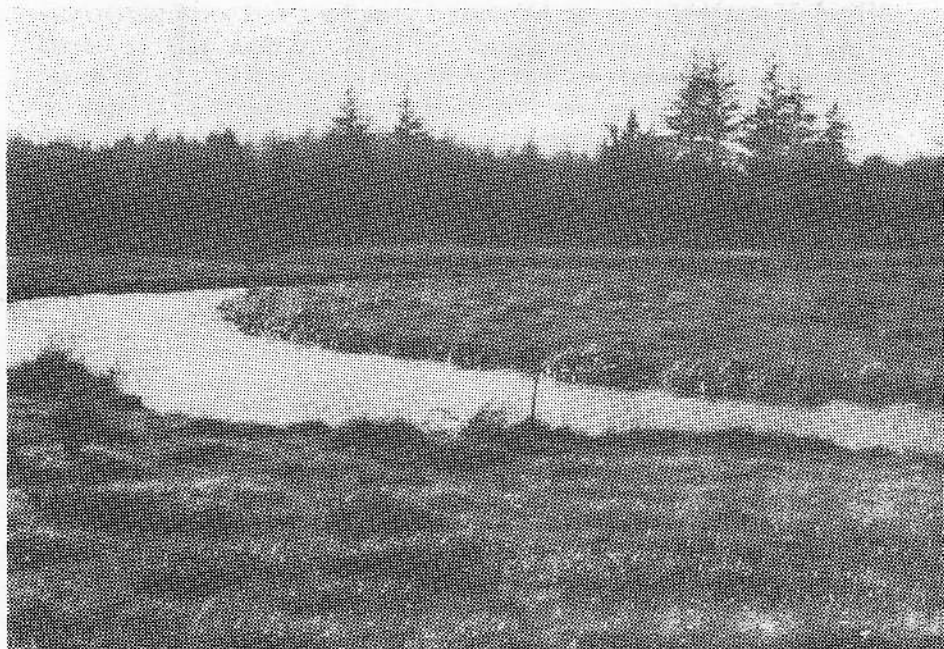
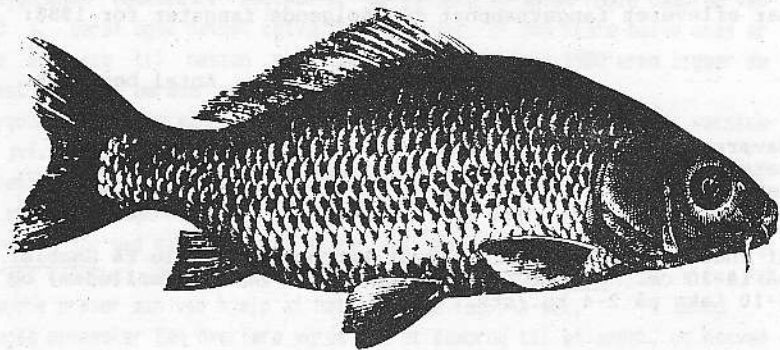
Antal havørreder du har fanget i de forskellige måneder.								
	april	maj	juni	juli	aug	sept.	okt.	nov.
Ribe Å	1					1		
Gels å (1)		1	3	2	2	3	1	
Flads Å								
Gels Å (2)								
Hjortvad Å								

<u>HAVØRRED</u> fra tabel 1 uden <u>FEDTFINNE</u> , <u>LAKS</u> , <u>SNEBEL</u> eller anden bemærkelsesværdig fangst.				
Fisk	Dato	Længde	Vægt	Fangststed
LAKS	23/8	76	2,5	SAMMENLØBET
SNEBEL	3/10	34	-	HJORTVAD Å

Ved fangst af LAKS husk venligst at sende en skælprøve til Ribe Sportsfiskerforenings formand, hvorefter du vil få meddelelse om fiskens alder, tilvækst m.m.

EVT. NYT SKEMA KAN REKVIRERES VED KASSEREREN.

Jeg vil til slut opfordre til at udfylde skemaet korrekt, da vi med disse oplysninger kan lave en meget interessant fangststatistik til gavn for alle medlemmer. Fangstrapporterne vil kun blive brugt samlet, enkelte personers fangster vil ikke blive offentliggjort.

FANGSTRAPPORT FOR 1988.

Af Allan R. Jensen.

Fangstrapperne for 1988 er nu gennemgået, men kun 64 % af medlemmerne har indleveret. Dette betyder at der sandsynligvis er fanget betydeligt flere fisk end angivet i rapporterne. Hvis det antages at de medlemmer som ikke har afleveret fangstrapport har fanget lige så meget som dem der har afleveret fangstrapport fås følgende fangster for 1988:

	Antal angivet i fangstrapperne.	Antal beregnet.
Havørred	643 stk.	1003 stk.
Bækørred	1041 stk.	1627 stk.
Regnbueørred	314 stk.	491 stk.
Ål	480 stk.	750 stk.

Af anden bemærkelsesværdig fangst kan nævnes nogle få Snæbler på 18-20 cm., Karper i Hjortvad Å (Fra Skærbæk mølledam) og 5-10 Laks på 2-4 kg./stk.

På grundlag af de angivne fangster fra fangstrapperne fås følgende fordeling:

	HAVØRRED	BÆKØRRED	REGNBUEØRRED
Ribe Å (A-stykke)	131	?	?
Gels Å (A-stykke)	389	99	18
Flads Å (A-stykke)	20	323	295
Hjortvad Å (B-stykke)	87	619	1
Gels Å (B-stykke)	16	?	?

Gennemsnitsvægten for Havørred, Bækørred og Regnbueørred:

	HAVØRRED	BÆKØRRED	REGNBUEØRRED
Ribe Å (A-stykke)	2,7 kg	?	?
Gels Å (A-stykke)	2,7 kg	0,8 kg.	0,7 kg
Flads Å (A-stykke)	2,3 kg	0,5 kg	0,7 kg
Hjortvad Å (B-stykke)	1,7 kg	0,6 kg	?
Gels Å (B-stykke)	3,1 kg	?	?

Fangsterne i 1988 har således været særdeles gode, det skyldes nok den konstant høje vandstand som har givet en jævn opgang sommeren igennem.

De fangne Snæbler er resultatet af Ribe Amt's omfattende udsætninger i Ribe Vesterå. Vi vil nok de kommende år fange flere af disse sjove fisk, så noter dem i fangstrappen men husk at gendudsæt dem da de er totalfredet.

Det var glædeligt at konstatere at der er fanget laks, når udsætningerne kommer op på "fulde omdrejninger" vil den årlige fangst af laks sikkert stige tilsvarende.

Skærbæk mølledam (ved Hjortvad Å, opstr. foreningens fiskeret) blev oprenset i 1988, undslupne karper herfra har det sidste år spøgt i Hjortvad Å.

★ EXTRA

VHS sygdommen også vores problem.

VHS sygdommen dukkede i begyndelse af 1950'erne op på nogle dambrug ved Egtved å, deraf også navnet Egtvedsygen. I løbet af den næste halve snes år bredte den sig til næsten alle dambrug i Jylland. I 1980'erne ligger de stærkest angrebne områder ved de store vest- og sydvestlige åer.

VHS sygdommen skyldes virus, og er endnu umulig at udrydde ved f.eks. vaccination, jvf. influenza hos mennesker.

Det bedste, dambrugene i øjeblikket kan gøre, er at forsøge at undgå at få virus ind i dambrugene.

Man ved i dag med sikkerhed, at hejrer med næbet kan overføre virus (forsøg fra Brøns dambrug). Andre fugle så som krager rummer også en smitterisiko. På dambrugene prøver man ved hjælp af net at holde fuglene væk.

Men også mennesker kan overføre virus fra et dambrug til et andet, og herved bliver VHS problemet også vort.

Vi har i øjeblikket et voksende samarbejde med begge vore dambrug, og jeg tør godt vove den påstand, at dette samarbejde hovedsagelig er til gavn for sportsfiskerne ved Ribe å systemet. I øjeblikket har vi laks og havørredyngel gående på Fole dambrug, men Gelsbro dambrug var lige så interesseret i at hjælpe os. Hvis tingene lykkes fremover vil vi prøve at producere større fisk end yngel på de to dambrug, men der er et stort men, desværre.

Hvis dambrugene får virus, mens vore vildfisk opholder sig der SKAL de aflives. Det er IKKE dambrugernes bestemmelse, men Veterinærdirektoratets afgørelse, og den er både dambrugere og sportsfiskere underlagt.

For at forminske smitterisikoen kan vi gøre følgende:

Flyt ikke fra et fiskevand til et andet, mens dit grej og dine støvler ender er våde. VHS virus trives bedst, når der er vand til stede.

Vi kan vaske støvler og grej i formalin. En balje vil blive stillet op ved Gram klubhus og Fole dambrug.

Fisk aldrig med agnfisk fra andre vandssystemer eller dele af vandsystemet.

Kanosejlsads burde kun foregå opstrøms til første gydeplase eller dambrug.

Med ovenstående indlæg håber jeg, at vi sportsfiskere undgår at være medvirkende til overførsel af den virus, som fremkalder VHS sygdommen.

Jeg vil slutte med at ønske alle sportsfiskere ved Ribe å Systemet Knæk & Bræk i 1990.

Med venlig hilsen

-----BENT OLSEN-----

OS FISKERE

1990

Bestyrelsen vil hermed ønske alle medlemmerne alt godt i 1990, bl.a. mange store fisk.

Som tidligere fortalt, har det i 1989 været et meget svagt fiskeår, især p.g.a. den ekstremt lave vandstand. Fiskene har ikke kunnet komme igennem ved sluserne, men trappen ved Skibbroen er ikke afsluttet endnu. Amtet vil iagttage trappen ved normal vandføring, og kniber det stadig, vil der blive foretaget afhjælpning.

Der har i Ugeavisen været en smule polemik med fritidsfiskerne, forhandling med dem er stadig helt umulig, de er helt uden forståelse for vore problemer og ønsker.

Vi har i det nye år nogle kontrakter, der skal fornyes.

Men ellers er det nok svært at spå om, hvad det nye år kan bringe os. Vi ønsker selvfølgelig alle, at vi vil få en ny ferskvandsfiskerilov, der kunne opfylde vore ønsker.

Vi ønsker os en væsentlig større nedbør end i 1989, så vi kan få normale opgangsbetingselser i åen.

Og til slut ønsker vi, at alle må få en masse gode timer ved åen med dejlige oplevelser. Godt nytår!

-----Bent Skjædt-----

Næste nr!!!

Som du sikkert ved, så udkommer næste nummer sådan, at du får det lige før det ville være for sent at betale 1990-kontingent.

Altså som en velment "advarsel" til de glemsomme.

Sidste frist for stof til bladet er derfor 1. februar 1990.

-----Holger-----

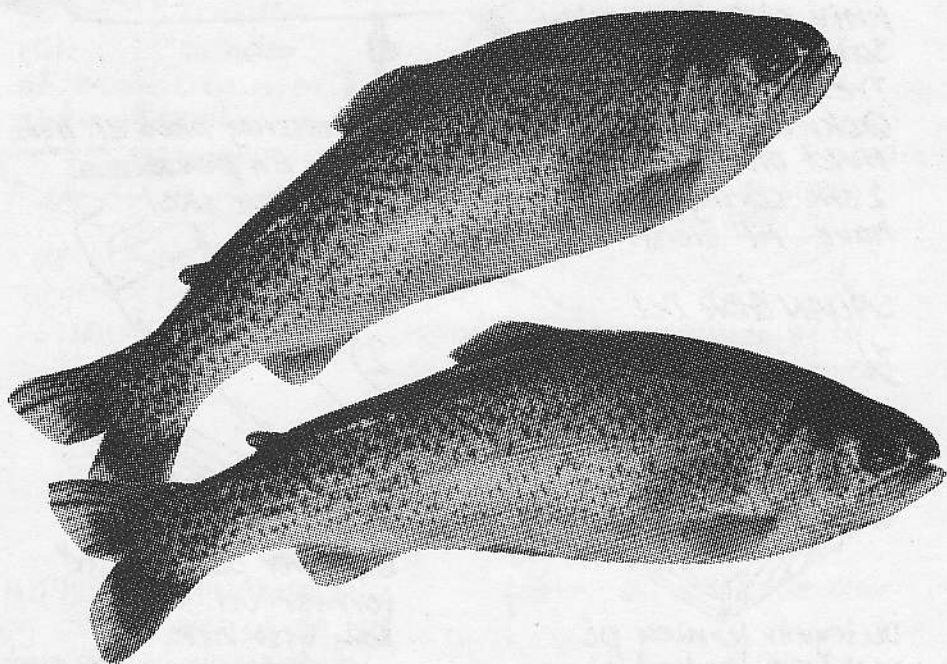
Indlæg til bladet

Hvis du har indlæg til bladet, vil det lette mit arbejde, hvis du skriver i det format, der passer til bladet, så behøver jeg ikke at skrive teksten om.

GODT NYTÅR 1990

Med håbet om gode reaktioner, positive som negative, på mine indlæg i dette blad ønsker jeg alle mine læsere et godt år 1990 med masser af vind i sejlerne, masser af vand i åen, mange fisk på krogene og Knæk og Bræk.

-----Holger-----

Junior NYT

LAV DIN EGEN WOBLER

Du skal bruge:

ET STK. FYRRETRÆ

ARALDIT

Boremaskine + bor

Sandpapir

kniv + plastik padding

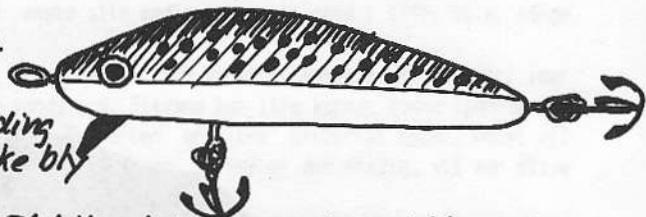
Sav + Et lille stykke bly

Trekroge (2 stk)

Øskner (3 stk., Et lille stykke messing pløbe el. lign.

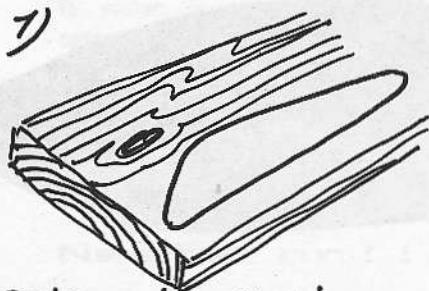
Hvid oliemaling (Alkyd maling) - En pensel

2 stk. springringe + De farver wobleren skal have til sidst.

SÅDAN GØR DU:

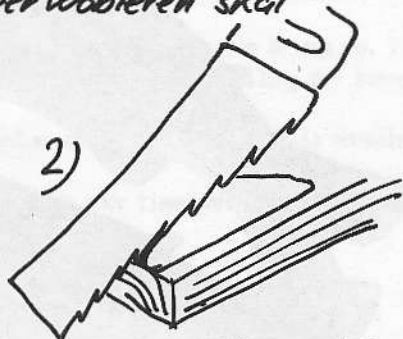
1)

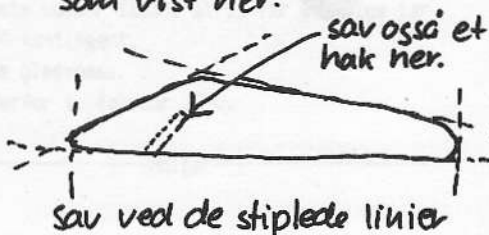
Du tegner formen på wobleren ind på et stykke fyrretræ som skal være 2cm tykt

- Du kan bruge den wobler som er tegnet øverst til at tegne Efter

2)

Du sager de "groveste" former ud. som vist her:

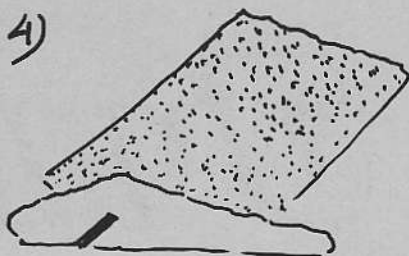
sav ved de stiplede linier

3) Her skal du passe på Fingrene!

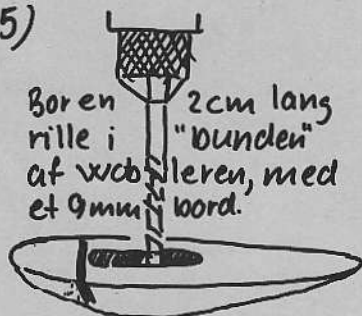
Du snitter formen ud, så den næsten ligner det den skal.

4)

Du pusser formen til så den bliver helt glat og Fin. Brug sandpapir - Den skal være helt glat

5)

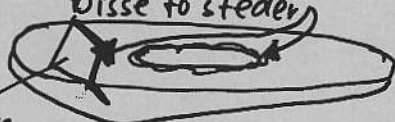

Boren 2cm lang rille i "bunden" af wobleren, med et 9mm bord.

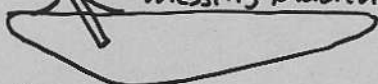
i dette hul skal du lægge - og presse et passende stykke bly

messing pladen.

6) Plastik padding skal blandes og bruges disse to steder

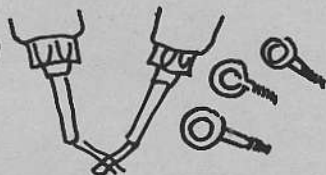

"klister lidt ekstra plastik padding på hver side af messing pladen

-når plastik paddingen er tør kan du let pudse den med sandpapir.

7)

Nu blander du Aralditten og smøre det på de tre øskner- og skruer dem i som vist:

8) Wobleren skal nu males 2 gange med hvid farve - og der efter med de farver du vil have den i

knæk og bræk.

9156

1125

00

FRANK OLSEN

HØJVEJ 4

6510 GRAM